

hedsstyrelsens generelle tilsyn med sundhedspersoners faglige forhold. Såfremt Sundhedsstyrelsen ønsker særlige forhold belyst til brug ved en sag efter § 5 eller § 5 a, skal de heri nævnte betingelser være opfyldt, jf. bestemmelserne om oplysningspligt i henholdsvis § 5, stk. 2, og § 5 a, stk. 1.

Oplysningspligten gælder for såvel autoriseret som ikke-autoriseret sundhedspersonale, dog ikke personer inden for den alternative sundhedssektor. De oplysninger, Sundhedsstyrelsen vil afkræve en sundhedsperson i medfør af bestemmelsen, vil relatere sig til belysning af sundhedspersonens håndtering af en faglig problemstilling. Der kan bl.a. være tale om journalmateriale, redegørelser om en konkret behandling af en patient, baggrunden herfor, hvilken information patienten har modtaget i forbindelse med behandlingen osv. Der vil også i medfør af bestemmelsen kunne indhentes oplysninger fra f.eks. vedkommende sundhedspersons overordnede om bl.a. rutiner og arbejdstilrettelæggelse på stedet.

Undladelse af at efterkomme pligt til at afgive oplysninger efter § 4, stk. 2, straffes efter lovforslaget med bøde, jf. forslagens § 25.

Såfremt sundhedspersoner herudover nægter at udlevere relevante helbredsoplysninger, lade sig underkaste undersøgelser m.v. i forbindelse med sager om sygdom, misbrug m.v., hvor sundhedspersonen må antages at være til fare for andre mennesker, eller ikke medvirker til at give oplysninger til brug for tilsynet i forbindelse med en sag om manglende faglig kompetence, er der nedenfor redegjort for de skærpede sanktioner, der efter lovforslagets § 5, stk. 2-5 eller § 5a, stk. 1 og stk. 5 kan bringes i anvendelse.

3.3. Sygdom og misbrug m.v.

I sager om sygdom og misbrug m.v., hvor sundhedspersonen må antages at være til fare for andre mennesker, jf. centralstyrelseslovens § 5, stk. 1, nr. 1-2, har tilsynsmyndighederne efter gældende lovgivning ikke hjemmel til at kræve, at den pågældende sundhedsperson medvirker ved oplysning af sagen, f.eks. ved at lade sig underkaste psykiatriske, neurologiske eller andre sagkyndige undersøgelser.

Den eneste mulighed efter gældende lovgivning for at få en sundhedsperson til at lade sig lægeligt undersøge er, at Sundhedsministeriet i medfør af centralstyrelseslovens § 9, stk. 1, kan anmode retten om en kendelse om, at en sundhedsperson skal lade sig lægeligt undersøge til brug for ministeriets stillingtagen til, om autorisationen skal søges frataget den pågældende. Efterkommes en sådan kendelse ikke, kan ministeriet fratage pågældende autorisationen.

Tilsynsmyndighederne kræver efter gældende lovgivning alene sådanne undersøgelser foretaget, når sagen i øvrigt er så tilstrækkeligt belyst, at sagen kan indbringes for Sundhedsministeriet og tilsynsmyndighederne har en berettiget forventning om, at en autorisationsfratagelse vil kunne gennemføres ved domstolene på det foreliggende grundlag.

Det er således på et relativt sent tidspunkt i forløbet, at der i dag kan gennemtvinges en undersøgelse af en sundhedsperson, hos hvem man mistænker, at der foreligger forhold, som er omfattet af centralstyrelseslovens § 5, stk. 1, nr. 1-2. Det indebærer, at en sundhedspersonen i dag i nogle tilfælde måske kan se sin fordel i at forhale sagen, og fortsætte med at praktisere til skade for patientsikkerheden, uden at tilsynsmyndighederne har mulighed for at gribe ind. Kun i helt særlige tilfælde, hvor betingelserne i centralstyrelseslovens § 7 om, at sundhedspersonens fortsatte virksomhed skønnes at frembyde »overhængende fare« er til stede, kan Sundhedsstyrelsen midlertidigt fratage den pågældende autorisationen.

Endvidere har der i de situationer, hvor Sundhedsstyrelsen har indgået aftale med en sundhedsperson i form af alkoholistbehandling, uvarslet urinkontrol m.v., i flere tilfælde vist sig vanskeligheder ved at fastholde personen ved den indgåede aftale. Dette skyldes, at tilsynsmyndighederne efter gældende lovgivning ikke har nogen umiddelbare sanktionsmuligheder i de tilfælde, hvor kontrollen er uigennemførlig.

Det foreslås derfor i lovforslagets § 5, stk. 2, at Sundhedsstyrelsen skal kunne pålægge en sundhedsperson at underkaste sig en undersøgelse og medvirke ved kontrolforanstaltninger samt udlevere relevante helbredsoplysninger, såfremt der er begrundet mistanke om de forhold, som er beskrevet i centralstyrelseslovens § 5, stk. 1. Såfremt vedkommende ikke efterlever et påbud efter stk. 2, vil Sundhedsstyrelsen efter § 5, stk. 3, kunne påbyde en autoriseret sundhedsperson at begrænse eller indstille sin virksomhed. Påbudet, der skal være relevant og stå i et rimeligt forhold til de formodede sygdoms- og misbrugsproblemer, gælder indtil de påkrævede oplysninger foreligger eller pålagte kontrolforanstaltninger efterleveres. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 5, stk. 2-3.

Sundhedsstyrelsens påbud til den enkelte sundhedsperson efter stk. 2 og 3 kan efter forslagens § 5, stk. 4, indbringes for Sundhedsministeriet. Påbud efter § 5, stk. 3, er ikke underlagt domstolsprøvelse på begæring af sundhedspersonen, således som det er tilfældet for så vidt angår påbud efter forslagens § 5a, stk. 3, 2. pkt. Baggrunden herfor er, at uagtet der er tale om en indskrænkning af sundhedspersonens virksomheds-